

**ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОТИМІКРОБНОЇ АКТИВНОСТІ МАЗІ НА
ОСНОВІ ДИГІДРОКВЕРЦЕТИНУ, КОЕНЗИМУ Q10 ТА СУХОГО
ЕКСТРАКТУ СОЛОДКИ ГОЛОЇ**

Деримедвідь Людмила Віталіївна, доктор мед. наук, професор

Цулун Олена Валентинівна, аспірант

Національний фармацевтичний університет, м. Харків

Як свідчить статистика, інфекційне ураження займають одне з провідних місць в структурі ранових ураження шкіри. Тож створення нових репаративних засобів, які чинять протимікробну дію є актуальною задачею сучасної фармації.

Метою наших досліджень стало вивчення антимікробної активності нової комбінованої мазі, яка в якості діючих речовин містить дигідрокверцетин, коензим Q₁₀ та екстракт солодки голої; а в якості допоміжних речовин – вітамін Е, пропіленгліколь, твін-80, триетаноламін, карбопол, олію кукурудзяну і воду (умовна назва мазі – СКД). Дослідження проводили на кафедрі мікробіології, вірусології та імунології НФаУ під керівництвом проф. Філімонової Н.І. методом «колодязів». Показником антимікробної активності мазі був розмір зони затримки росту тест-штамів, що утворюється в агаровому середовищі на чашці Петрі. Як тестові штами були використані рекомендовані ДФУ мікроорганізми: золотистий стафілокок (*S. aureus* ATCC 25923); палички: кишкова (*E. coli* ATCC 25922), сінна (*B. subtilis* ATCC 6633), синьо-зеленого гною (*P. aeruginosa* ATCC 27853), *P. vulg.* ATCC 4636 і *C. albicans* ATCC 885/653. Мікробне навантаження становило 1×10^7 мікробних клітин на 1 мл середовища і встановлювалось за стандартом Mc Farland за допомогою оптичного приладу Densi-La-Meter (виробництво Чехії).

В процесі дослідження протимікробної активності мазі СКД в умовах *in vitro* встановлено, що вона не впливала на рост *B.subtilis* та грибів роду *C.albicans*, проявила слабку чутливість відносно штамів *S.aureus*,

СЕКЦІЯ «Антимікробна хіміотерапія: шляхи удосконалення, методичні підходи до створення нових препаратів та схем лікування»

P. vulgaris, *E. coli* та *P. aeruginosa* (зона затримки росту 15-16 мм). Таким чином досліди свідчать про помірну антимікробну активність мазі СКД.

ДОСЛІДЖЕННЯ АНТИМІКРОБНОЇ АКТИВНОСТІ НОВОГО ПРЕПАРАТУ, ЩО МІСТИТЬ ДЕКАМЕТОКСИН, ТА ЙОГО ЕФЕКТИВНОСТІ НА МОДЕЛІ ІНФЕКЦІЙНОГО КОЛОПРОКТИТУ

**Деркач Н.М., Штриголь С.Ю., Філімонова Н.І., Лар'яновська Ю.Б.,
Малютін О.М.**

*Кафедри фармакології, кафедра мікробіології, вірусології та імунології,
ЦНДЛ, Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна
ТОВ «Юрія-Фарм», м. Київ, Україна*

Значне поширення інфекційних захворювань шлунково-кишкового тракту та не завжди задовільні результати лікування обумовлюють важливість розробки та впровадження нових препаратів відповідного профілю. Декасан (0,02% розчин декаметоксину) є антимікробним і протигрибковим препаратом, що використовується місцево. Декаметоксин концентрується на цитоплазматичній мембрані мікробної клітини та взаємодіє з фосфатидними групами ліпідів мембрани, порушуючи її проникність. Він є ефективним за умов антибіотикорезистентності. Постає питання щодо можливості його використання для лікування кишкових інфекцій. Такий аспект застосування препарату привертає увагу, особливо з огляду на те, що декаметоксин, як встановлено нами, практично не всмоктується у шлунково-кишковому тракті та, відповідно, не чинить небажаної системної дії.

Мета роботи – визначити хіміотерапевтичну ефективність Декасану *in vitro* та *in vivo*. Методом кратних серійних розведень показано, що